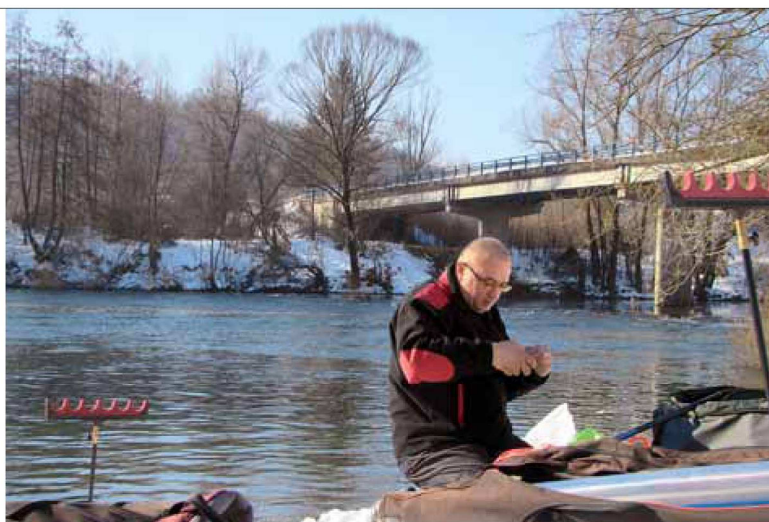

Pogled na ljepoticu Kupu
s mosta u Kamanju

Ispraćaj zime s bolognesom u ruci

SUNČAN OŽUJSKI DAN, KUPA PRED NAMA, BOLOGNES U RUCI, A RIBA PRIMA...
IMALI LI LJEPŠEG NAČINA DA SE ISPRATI OVA DUGA ZIMA?

Stižu orkanski vjetrovi i obilan snijeg, dnevne temperature biti će u minusu - upozoravali su meteorolozi negdje u prvoj polovini ožujka. Pa otkud sad opet snijeg? Taman je lijepo zatopilo, rijeke su pristojno nabujale, stajačice se tek odledile, a riba se u njima možda već polako i pokrenula... Baš sam se zaželio malo promjene, nakon učestalog ribolova plovkom na rijekama zamijeniti bolognes feederom ili matcherom, pa pokušati prevariti ponekog pretproljetnog šarančića...

Srce jače od razuma

Nažalost, prognoze su u današnje vrijeme zastrašujuće točne, ali srce je često jače od razuma. Ne mareći za nevrijeme, Galib i ja smo po jakom vjetru i jezivoj hladnoći, zameteni snijegom, morali provesti dan na šljunčarama u Ozlju, da bi naposljetku jedan drugom ipak priznali da nije još vrijeme za takve pothvate. Sljedeći tjedan opet "glancamo" bolognese, sortiramo plovke i udice, pratimo vodostaje... Kupa konstantno polako pada i pred vikend je tek blago povišena. To je sasvim u redu, ali nije lako odlučiti kamo poći. Da li je poslije ove visoke vode i nedavnog zatopljenja riba još uvijek u zimovnicima ili se već "razbila" i počela lutati naokolo? Kao i toliko puta prije, preostalo nam je samo provjeriti to uživo, na vodi. Prvi zimovnik u koji smo "zavirili" bio je potpuno prazan, što se jasno moglo vidjeti ne samo po mirnoj površini Kupe već i promatrajući bistru vodu s mosta. Svaki kamen na

dnu nazirao se u dubini većoj od dva metra, ali niti jedne ribe nije bilo nigdje u blizini. Ni u sljedećem zimovniku stanje nije bilo nimalo drugačije. Riba nema ni u tragovima, što polako unosi nemir u nas i potkrepljuje crne slutnje - napustile su zimovnike! U krasno sunčano jutro vozimo se uz Kupu promatrajući je u tipično zimskom okruženju, onako lijepu tamnozelenu okrunjenu bjelinom, te se potajno nadajući da ćemo negdje usput ugledati bar neki kolobar ili bilo kakav riblji znak, dovoljan razlog za zaustavljanje. No znaka niotkud.

Pravac Kamanje

Ali Galib i ja već prije smo se dogovorili da je Kamanje najuzvodnija točka do koje idemo i mjesto na kojem ćemo ostaniti bez obzira na zatečeno stanje. Razlog tomu krije se u gotovo idealnom vodostaju u Kamanju (+92), kao i čudljivosti tog mjesta posljednjih nekoliko godina. Riba ga zimi, ali i u proljeće, često posjećuje, odlazi i vraća se čak i po nekoliko puta u istom danu. No prvi dojam toga dana nije bio uopće toliko loš. Ispod mosta nema ni ribe, ali sitne plotice praćakaju se uz lijevu obalu, ulijevajući nam prijeko potrebnu nadu da bi osim njih tu moglo biti i drugih, zanimljivijih riba. Naravno, mislim na poduste iliti štupe...

Zauzimamo poziciju u maloj uvali odmah ispod mosta, za koju me vežu brojne lijepe uspomene. Mnogi ovdje, ako baš ne moraju, ne vole

ribolov plovkom

Prvog podusta ulovio sam tek kada sam svo olovno otežanje spustio do vrtilice i na predvez dodao još jednu mekanu olovnu kuglicu

loviti, jer je struja malo prije sredine Kupe dosta jaka, a staza po kojoj putuje plovak, puštate li ga po unutarnjem rubu te struje, prilično neujednačena dubinom i pomalo krivudava. Ne zabacite li na pravo mjesto, odnosno zabacite li samo malo prekratko, struja vam ubrzo zanese plovak u jedan mirni dio i on tu ostane stajati na mjestu. Zabacite li pak "zeru" prejako, plovak uđe u glavnu struju i počne juriti kao da ga netko goni. Ali upravo taj rub "štroma" donio mi je krasnih riba u životu.

Na rubu "štroma"

Prvo što sam poduzeo kad smo došli na mjesto bilo je obilno hranjenje. Prirodno da sam nahranio na spomenuti rub vodene struje, ali još nekoliko metara uzvodno kako bi kugle na dno legle negdje ravno ispred nas. Za ovu prigodu odabrao sam Browningovu hranu River Feeder, koja je slatka, teška i jako ljepljiva, tako da joj mogu dodati dosta crva a da se kugle ne rasipaju u zraku, ali ni u dodiru s površinom vode. Kako sam imao preko kilogram crva, manji

Tamo gdje je "štrom" bio nešto jači ulovili smo i nekoliko klenova

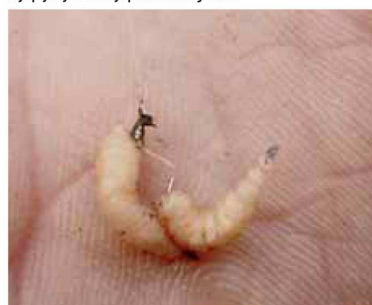

Galib u borbi s ribom i debelim blatom

Lijepljenje crva ljepilom Krazy Glue

Lovili smo s po dva crva na udici

Browningova hrana River Feeder je slatka, teška i jako ljepljiva, tako da joj se može dodati dosta crva

dio dodao sam hrani, a ostatak sam odlučio slijepiti i povremeno dohranjivati kombinacijom jednog i drugog. Već prethodno oprani i posušeni sitni tucani kamen sada sam lagano navlažio špricom, dodao mu crve, dobro promiješao i posuo Browningovim ljepilom Krazy Glue. Sve sam to opet dobro promiješao i ostavio sa strane da ljepilo počne djelovati. Kasnije ću od te smjese oblikovati kuglice koje ću praćkom bez problema dobaciti do hranjene staze. Jedna od dobrih stvari kod mjesta koje smo odabrali je dovoljno prostora za bezbrižno baratanje

bolognesima, što nikako nije nevažno jer čini ugodu pri ribolovu, a definitivno najlošija strana pozicije je vječito blato. Premda je ujutro temperatura bila još u minusu i dočekao nas je sasvim fini sloj snijega, uskoro smo utonuli u blato do koljena i trebalo je kretanje svesti na minimum.

Plotice, podusti, klenovi...

Galib je stao nizvodno, gdje uvijek i lovi, složio jednostavni sistem od plovka nosivosti 6 grama i isto toliko teške torpile uz vrtlicu, ali već u prvom prolazu upisao se

s lijepom ploticom. Ja procjenjujem da će mi biti dovoljna "bačvica" od 5 grama, koju opterećujem s lakšom torpilom odignutom od vrtlice i nekoliko olovnih kuglica ispod nje, ali ubrzo shvaćam (poslije nekoliko petljanja i isto toliko Galibovih ulovljenih plotica) da je "primitivni sistem", kako ja to zovem, bolje rješenje za ovakvu vodu. Svo olovno otežanje spuštam do vrtlice, ali na predvez dužine pedesetak centimetara dodajem još jednu mekanu olovnu kuglicu. Ta promjena odmah mi donosi griz

ribolov plovkom

Kad ima dovoljno mjesta,
zamaranje ribe bolognesom
je pravi užitak

i prvog podusta tog dana. Odmah potom dobivam još jednog. Nisu baš kao oni kakvi su se nekad lovili u Kamanju, ali lijepi su. Oba dvojica nastavljamo loviti plotice, a na početku staze po kojoj puštamo svoje udice s po dva crva na njima, gdje je "štrom" nešto jači, dobivamo i nekoliko klenova. Svima odreda iz velikih halapljivih usta ispada žuta hrana s pokojim crvom. Ako ih je dolje puno, potamaniti će nam svu hranarinu... Za svaki slučaj učestalo dohranjujem s nekoliko velikih teških kugli, a povremeno pračkom ispućam i pokoju kuglicu slijepljenih crva.

Pjegavo iznenađenje

Na jedan nagli griz oštro zatežem i odmah osjećam da imam krasnu ribu na udici, ali znam i da nije plotica. No nekako mi se čini da nije ni šupser. A ni mrena sigurno nije, jer ne drži se dna... Nekako čudno, divlje se ponaša... Tek pred obalom sasvim poludi, juri na sve strane tako da moram još malo otpustiti kočnicu na roli da bih sačuvao tanki predvez. Odmah krene prema granju koje se nalazi nizvodno. Zaustavljam ju tren prije nego je ušla unu-

Pjegava ljepotica

tra i napokon polako dižem na površinu... Vidim joj glavu, pjege po tijelu - pa to je pastrva! Podmetačem prihvaćam predivnu potočnu pastrvu koja se očito malo izgubila i iz gornjeg toka Kupe spustila sve do Kamanja. Mada to nije učestala pojava, nisam ni previše iznenađen jer sam još davno od ribiča iz ovog kraja čuo za takve slučajeve. Slikamo ljepoticu i vraćamo je u

zelenu rijeku nadajući se da će se bar neko vrijeme čuvati zlih udica. Nastavljamo s ribolovom sve pod dojmom te lijepe ribe, a onda nas nekoliko borbenih šupsera vraća u stvarnost i podsjeća da smo zapravo zbog njih ovdje. Sunčan ožujski dan, Kupa pred nama, bolognes u ruci, a riba prima... Imali li ljepšeg načina da se isprati ova duga zima?